

Hvør sigraði?

og
hvør sigraði ikki
í finansplánssemjuni?

Tað er stuttligt at siggja, hvussu sambandsins talsmenn í »Dimmalætting« og »Føroyatíðindi« ov farnir reypa av sambandsins sigri í finansplánssemjuni. Sjálfstýrismenn og javnaðarmenn fáa háðandi snert sum ómagar o. s. fr.

Vit vilja ikki taka til orða fyrri sjálfstýrismenn. Teir og sambandið kunna enn sum áður í friði fyrri okkum bístast um síni bein frá 1906. Tó kunna vit ikki lata vera við at siga, at tað undrar okkum, at sambandsins vópnamenn eru so stórir í orðum í hesum máli. Ti ein og hvør, ið kennir søgu finansplánsins og sambands »principillvija« móti honum, hevur ilt við at raka við, hvar og hvussu sambandið hevur bjargað sínum »princippum« í finansplánssemjuni.

Tað er eingin skomur fyrri sambandsins útsendingar til samráðingar við ríkisstjórnina, at teir hava latið falla fyrri bakka sambandsins nокtan av at taka ímóti nokrum sum helst pláni í okkara fíggarligu víðurskiftum; tí tað er blindur maður, ið ikki sær, at vit ikki heldur enn aðrir sleppa uttan um ein ella annan hátt av planokonomii í hesi hartspentu tíð. Tað er heldur eingin minnkan fyrri sambandið, at tess umboðsmenn eru gingnir við til at falla frá sambandsins hovuðspunkti í programminum, at Føroyingar, Føroya løgling ikki skal yvirtaka statsinntøk. Men tað er nakað óvugt at halda fram millum mentað fólk, at tað er ein avgjörður sigur yvir móistøðumenninar, at lata síni einaferð við liv og deyð og miklum orðabraski varðu »princippi« fara og taka við nýggjum princippum, ið fyrri stultum vóru domd við harðstu orðum.

At sambandið ikki hevur borið sigurin heim fyrri síni »princippi« og sína flokksstöðu gjøgnum árin er øllum greitt. Men tað hevur vunnid ein stóran moralskan sigur, nevniliga sigurin yrin sær sjálvum til gagn fyrri landið — og tað er ein munandi sigur!

Javnaðarmenn hava ikki fingið síni serstøku inntøkumál framd. Tey kunna einans vinnast við at vinna meirluta á Føroya løgtingi. Men tá ið sambandsins talsmaður í Føroyatíðindi »ripar út, at javnaðarmenn hava verið ímóti tí, sum nú er vunnid í finansplánum, er tað burtur úr vón og víti. Javnaðarmenn eru teir einastu av øllum portunum, sum bera ein ódeildan sigur heim, — um tað skal talast um sigur — tí teir eru teir einastu av øllum, ið **áður uttan iv** hava greitt atkvøðu fyrri øllum punktunum í finansplánum, ið nú er semja um.

Teir hava greitt atkvøðu fyrri:

- 1) Statsins studning til stórnar og smáar havnir.
- 2) Statsins studning til vegabygging.
- 3) Løgtingsins yvirtaking av statsinntøkum sum skipaavgift, toll o. s. fr.
- 4) Hækking av rúsdrekkatollinum og øðrum núverandi lukustolli.
- 5) Innføring av nýggjum særligum lukustolli.
- 6) Álíkan av beinvegis skatti til loggingið.
- 7) Teir hava verið hart ímóti tolli á neyðsynjarvörur.
- 8) Á ringfelagsfundi flokksins hin 21. og 22. april í ár viðtøku javnaðarmenn at arbeiða fyrri, at peningurin til sínussjúkrahúsið (½ millión) varð nýttur til annað endamál, tessvegna at flok-

urin meinti, at núverandi skipan var tann besta fyrri tey sinnissjúku. Henda flokksins áskoðan vann at enda sómðir og var hitt avgerandi takið, ið bjargaði vegpeninginum og hjálpti semjuni í land.

Vit hava verið við til at roykt fríðarþippum fyrri í 5 ár viðvíkjandi teim í finansplánum nevndu málum. Og vit ætlaðu fríð og lögdu út við einum sakligum referati. Tó ikki so at fata, vit geva framvegis fríð, um aðrir halda tað vera sámiligast at tuga. Men vit kundu ikki lata vera við at skoyta nokur orð til hetta ósmædna reyp sambandsins. Og heldur tað áfram, fer tað eisini framvegis at hoyra aftursvarið — og tá meiri tant!

Frá jóansøkustevnuni í Vági.

Jóansøkumorgun um klokkan 9 kom »Smirle« úr Havn við fólk til jóansøkustevnuna í Vági og legði at bryggjuni her á Tvøroyri fyrri at taka fólk við hidi í Vági. Um borð hevði hann tveir bátar úr Havn: eitt fýramannafor og eitt fíggjumannafar, ið rógva skuldu. Av Tvøroyri fór nógv fólk við »Smirle« suður, unframt tað ið fór við motorbátum.

Um klokkan 11 var »Smirle« í Vági. Og motorbátarnir við fólk úr ymsum bygðum komu nú eisini brátt aftaná inn eftir fríðinum, summir við teim bátunum av Tvøroyri aftan í sær, ið kapprógva skuldu (úr øðrum bygðum komu eingir bátar at rógva frároknað Vág og Havn).

Aftan á kirkjugangin, ið byrjaði klokkan 12, var kappsvimjing klokkan hálvum 2. Fyrst svumu tvær gentur, Kristina Mortensen av Tvøroyri og Sára Hansen úr Havn, og syndu báðar miklan dugnaskap í svimjing; av teimum svam Havnargentan skjótast og vann kappingina. Síðan svumu harrarnir William Smith úr Vági og ein maður úr Klakksvík, messudrongur á »Smirle«, og vóru teir ikki minni kringir í kappleiki teirra enn genturnar, og var teirra svimjing bæði vøkur og hugtakandi á at líta, Svam William Smith væl skjótari og bar soleiðis sigurin heim.

Tá ið svimjingin var lokin, byrjaði kappróðurin, og var fyrsti dysturin millum tvey fýramannafor, annað úr Havn og annað úr Vági, mannað við gentum; Havnarbáturin var væl skjótari á máli enn hin, og vóru soleiðis Havnargentur heppnar at vinna yvir Vágsgentum at rógva.

So róðu trý fýramannafor úr Vági mannað við ungum dreingjum.

Síðan róðu áttamannafor: tvey av Tvøroyri og tvey úr Vági. Av teimum róði Vágsbáturin »Toftaregin« skjótastur og var fyrstur á máli. Næstur honum var »Tjaldrið«, og aftan á hann var »Trongisvingur«, báðir av Tvøroyri. Síðstur var Vágsbáturin »Merkure«.

Nú var eftir dysturin millum fíggjumannaforin, trý í tali: eitt av Tvøroyri, annað úr Vági og triðja úr Havn, og var hesin leikur hin mest áhugaverdi; vóru tí allir áskoðarar ógviliga spentir fyrri úrslitinum av teirra kappleiki: tí var eisini mikil málageip manna millum, so hvørt sum bátarnir róðu inn eftir, um hvor ið mundi vera fremstur. Var tað eyðsýnt væl áðrenn merkaðist máli, at Tvøroyarbáturin »Suðuroyingur« var undan; og so var, tá ið komið var á mál, var »Suðuroyingur« fyrstur, og var hann fleiri bátslongdir framman fyrri Havnarbátin; og Vágsbáturin var aftastur, og vann »Suðuroyingur« soleiðis sigurin av teim bátum.

Klokkan var nú fyra, tá ið kappróðurin var liðugur, og var nú síðsti leikur eftir á stevnu: fítbóltsleikurin millum Tvøroyrarmenn og Vágbingar, og byrjaði hann klokkan hálvum seks.

Í fyrra hálvleiki vóru báðir partar ógviliga javnir. Vágbingar varðu væl teirra mál, so tað eydnaðist ongantíð Tvøroyrarmonnum at gera mál í hesum leiki. Leikvøllurin var nakað hallur eystureftir, og Vágbingar høvdu vestara mál at verja, herafturat kom, at vindurin var vestanat og var harvið ein góður staðul hjá Vágbingum við at halda boltin úr máli teirra. Teir høvdu tí ofta høvi til at skjóta í mál Tvøroyrarmanna og gjördu fleiri ferðir harða atsókn í málið,

men fingi ikki boltin ígjøgnum fyrr enn júst í sama viðfangi, sum hálvleikurin var úti, og endaði soleiðis fyrri hálvleikur við tí úrsliti, at Vágbingar fingi eitt mál og hinir einki.

Nú var skift mál, og fingi Tvøroyrarmenn vindin við sær í hesum hálvleiki. Tað sást skjótt, at teir vóru við yvirlutan, tí í heilum var bolturin nú á eystaru helvt av leikvøllinum, og skutu Tvøroyrarmenn døgliga í mál hjá Vágbingum, men málmaður teirra var fimur í brogðum og lofnaði boltinum hvørja ferð, ið skotið varð í mál. Ikki uttan hendingsferð fingi Vágbingar boltin ímóti máli Tvøroyrarmanna, men ongantíð ígjøgnum. Tá ið 20 minuttir vóru gingnir av hesum hálvleiki, fingi Tvøroyrarmenn fyrsta mál. So var áttlag á miðjuna, og nú gjördu spælararnir óðismiklari, tó at livliga hevði verið spelt alla tíðina, og rópini frá áskoðarunum eggjaðu teinum eisini til meiri ágrýtni, men Tvøroyrarmenn høvdu valdið á boltinum alt fyrri eitt, og í fyrstu aløgu høvdu teir annað málið, tá vóru einans gingnir 2 minuttir, síðan teir fingi fyrsta mál. Fimm minuttir aftaná høvdu teir triðja mál. Sama ágrýtni vardi við hjá spælarunum, men Tvøroyrarmenn vóru framvegis við yvirlutan, og tá ið 5 minuttir vóru gingnir aftur, høvdu teir fjórða málið. Nú gekk ein tíð, hvar ið spelt varð líka hart av báðum portum, men tá ið 5 minuttir vóru eftir av leikinum, høvdu Tvøroyrarmenn fimla málið og síðsta. Kappleikurin endaði soleiðis við stórum siguri fyrri Tvøroyrarmenn við tí úrsliti, at teir vunnu við 5 málum, og Vágbingar fingi einans 1 mál.

Seinni um kveldið, vóru kristilgir fundir hildnir av baptistum og indre miðsion.

Síðan varð dansað til út á náttina. Skipað var fyrri eingilskum dansi inni í losjuni, og uttanfyri var lagt stórt dansigólv, har hin føroyski dansurin gekk við liv og lyst. Klokkan 2 um náttina fór »Smirle« av stað aftur úr Vági og hevði hitt mesta av Tvøroyrarfólkunum við aftur norður á Tvøroyri, harán hann síðan helt til Havnaraftur, og var soleiðis henda á mangan hátt frálíka stevna at enda komin.

Góðar tíðir í Føroyum?

Tað sædda er treytað av eygunum, ið siggja, sigst. At sjónar- og hoyrievnini eru ógviliga ymisk, sýnir hetta intervju, ið »Tíðens Tegn« hevur haft við Jóáness bónda Patursson á hansara heimferð yvir Noreg frá tingingunum við ríkisstjórnina í Keypmannahavn. Tey, ið

ta seinastu tíðina hava lisið tey føroysku bløðini, verði á ella frætt frá rumbulfundi keypmannanna í Tórshavn — ikki at tala um tann stóra flokk, ið einki hevur at gera ella ikki fær endarnar at rokka saman — tey kunnu ikki annað enn gniðgja sær av eygum og spyrja seg sjálfvan, um tey eru vaknir, ella um tey hava lisið rætt, tá ið tey knappliga lesa, at nú eru góðar tíðir í Føroyum.

Vit lata hesi tíðindi frá oddamanninum av tí eina stóra flokkinum í Føroyum koma óbroytt víðari frá »Tíðens Tegn«:

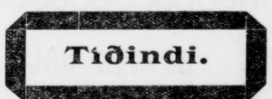
Færoydelegasjon í Oslo.

Kongsbonde Joannes Patursson uttalar sig til Tíðens Tegn.

Den færøyske delegasjon, som i den siste tid har forhandlet i Kjøbenhavn om en finansplan for Færoyene, kom igar til Oslo. Delegasjonen, som består av representanter fra alle tre partier i lagtinget, blev på stasjonen hilst velkommen av Norsk-Færoyisk forenings formann dosent Hoel og viceformann premierloitant Presterd. I løpet av dagen besø herre Folkemusikere, vikingeskibene og Akers mek. Verksted og endelig avla de også Stortinget en visitt, hvor fullmektig Wessel-Berg viste dem omkring.

Vi fikk i korridoren anledning til å vekle et par ord med delegasjonens leder, kongsbonde Joannes Patursson, som var ganske tilfreds med sin Kjøbenhavner denne gang. Med hensyn til den økonomiske stilling på Færoyene uttalte hr. Patursson, at den måtte sies å være ganske god. Selv om vârfiskeriet hadde slat feil, hadde forrige års fiske vært meget godt og den avtale de nu hadde med Spania var fordelaktig. Hvis nu Islands- og Gronlandsfiskeriet slår til, ser det bra ut.

Som avslutning på delegasjonens Oslobesøk gav Norsk-Færoyisk forening supé på Frognersteren, hvor der også var tilstede en rekke venner av frendefolket. Delegasjonen avreise igjâfftes til Bergen, hvor den fortsætter med »Lysa« til Færoyene.

Tvøroyri.

Havnin: Fiskdamparin »Vart« var her eftir 2460 ballum av klippisk. Hann hevði 100 tons av islenskum saltfiski við sær til N. J. Mortensen A.S. Snurrvâðsbáturin »Aksel Skov« var inni her á veg niður til Onglands við 400 kurvar av flattiski. Hann gjordi 352 pund. Næstseinst gjordi hann 398 pund. »Fladstrand«, snurrvâðsbátur úr Frederikshavn, var inni her á veg til Íslands. Hann hevði selt fyrri 240 pund. »Galathea« var eftir ísi frá Ísvirkinum. Hon seldi í Onglandi seinast fyrri 280 pund.

Hvalabátarnir í Lopra hava til hin á h. fingið fâlt 30. hvalir, 17 og 13.

»Force« flutti um dagirnar 1000 ballar av islenskum saltfiski fyrri J. Hjelm í Vági.